

DECIZIA NR. .... din 2008

privind modul de soluționare a contestației formulată de dl. M.D. din Râmnicu-Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. .... din .....2008, completata sub nr. .... din .....2008.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Structura de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Rm. Vâlcea prin adresa nr. .... din .....2008 asupra contestației formulată de **dl. M.D** cu domiciliul în localitatea Rm. Vâlcea, str. ...., înregistrată la aceasta sub nr. .... din .....2008.

Contestația este formulată împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de .....2008, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Rm. Vâlcea sub nr. .... din .....2008.

Actul administrativ fiscal susmenționat a fost comunicat petentului la data de .....2008, conform semnăturii de primire a contestatorului existentă pe actul administrativ contestat, petentul respectând termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat.

Contestația a fost semnată de contestator, conform prevederilor art.206, alin.1 din același act normativ.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 alin.(1) și art. 209, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de **dl. M.D** înregistrată sub nr. ... **din ....2008, completata sub nr. .. din ....2008.**

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petentul contestă raportul de inspecție fiscală încheiat la data de ....2008, înregistrat sub nr. .... / .....2008, motivând următoarele :

Potentul susține că suma de .... euro reprezintă comision aferent unor activități de intermediere pe care a încasat-o în cursul anului 2004 de la societatea germană A. E.K. din orașul Mannheim.

Susține deasemenea, că nu avea cunoștință că sumele respective trebuiau declarate la organele fiscale, drept pentru care, spune petentul, "sunt de acord să plătesc impozitul aferent comisionului primit, dar din motive materiale nu am posibilitatea să achit și majorările și penalitățile calculate".

În concluzie, petentul solicită analizarea posibilității de absolvire de la plată a acestor majorări și penalități stabilite de organele de inspecție fiscală.

B. Din raportul de inspecție fiscală rezultă următoarele:

DI. M.D este cetățean român, rezident în România, identificat prin CNP ....., cu domiciliul în localitatea Rm. Vâlcea, str. ....

Prin raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004, conform datelor transmise de la Biroul Central Federal Fiscal din Germania, **dl. M.D** a încasat suma de ..... EURO de la societatea germană A. E.K. din orașul Mannheim-Germania, ca urmare a prestării unor activități independente (intermedieri comercială - activitate adiacentă comerțului) și nu a cuprins această sumă în Declarația de venit global pentru anul 2004 depusă la organul fiscal teritorial, respectiv A.F.P. a Municipiului Rm. Vâlcea.

Astfel, prin Decizia de impunere nr. .... din .....2008, s-a stabilit o diferență de impozit pe venitul net anual pentru 2004 în sumă de ..... lei și accesorii aferente în sumă de ..... lei în sarcina dl. M.D.

II. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative pe perioada supusă controlului, se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fondul cauzei în situația în care dl. M.D contestă raportul de inspecție fiscală și nu înțelege să conteste și decizia de impunere ce reprezintă titlu de creanță pentru sumele stabilite în sarcina sa urmare inspecției fiscale efectuate.

În fapt, **dl. M.D** prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr..... din .....2008 s-a îndreptat împotriva raportului de inspecție fiscală întocmit de Structura de Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Râmnicu-Vâlcea.

La data de .....2008, organele de soluționare a contestației au solicitat **dl. M.D**, din Râmnicu-Vâlcea prin adresa nr. ...., ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia, să precizeze dacă înțelege să conteste titlul de creanță emis în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de .....2008 susceptibil de a fi contestat, așa cum stipulează art.209 alin. (1) lit a din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscală .

Adresa în cauză a fost primită de petent la data de.....2008 (conform confirmării de primire existentă la dosarul cauzei) iar la data de .....2008, sub numărul ..... acesta a răspuns fără a preciza că înțelege să conteste decizia de impunere nr. .... / .....2008, prin care s-a stabilit în sarcina sa o diferență de impozit pe venitul net pe anul 2004 în sumă de ..... lei și accesorii aferente în sumă de ..... lei.

În drept, art.85, alin.1 din Codul de procedură fiscală, republicat la data de 31.07.2007, precizează :

“ Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel :

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”**

Față de cele de mai sus, se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere sau se declară de contribuabil potrivit legii.

Art.109, alin.1 și alin.2 din același act normativ, precizează :

“ (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, **raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere** care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Prin urmare, se reține că raportul de inspecție fiscală este un act premergător întocmirii deciziei de impunere în care se consemnează constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal prin care se finalizează inspecția fiscală.

Pct. 5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 972/13.06.2006, privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligaiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecia fiscala", publicat in Monitorul Oficial nr. 528 din 19 iunie 2006 “ Dispoziii finale” precizează :

"La prezenta **Decizie de impunere** se anexeaza Raportul de inspecie fiscala care, împreuna cu anexele, conține .... pagini.

În conformitate cu art. 175 si art. 177 din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, împotriva sumelor de plata si sau aprobate la rambursare prin prezenta **se poate face contestatie, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii.**

Prezenta reprezinta titlu de creanta.”

La art.107.1 lit a din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că :

“ Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;[...]

Având în vedere articolele invocate, se reține că în materia impunerii, legiuitorul a prevăzut în mod expres și limitativ, o anumită categorie de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligații bugetare suplimentare, dispoziții de la care nu se poate deroga în mod unilateral.

Neavând natura juridică a unui act administrativ fiscal, raportul de inspecție fiscală, nu produce efecte potrivit legii, efecte juridice față de contribuabilul verificat și nu stabilește nici un raport obligațional între contribuabilul controlat și bugetul de stat, de aceea nu este susceptibil de a fi pus în executare și pe cale de consecință de a fi contestat.

Stabilirea obligatiilor bugetare suplimentare urmează obiectul unui titlu distinct din Codul de procedura fiscala, respectiv Titlul VI, prevederile acestuia fiind de strictă interpretare și aplicare, ce nu pot fi extrapolate prin stabilirea creanțelor bugetare în alt mod decât cel dispus în mod expres de lege, ceea ce ar avea ca efect golirea de conținut a normelor legale.

Drept urmare, se reține că dispozițiile art.109 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscala trebuie interpretate coroborat cu cele ale art. 85-90 din TITLUL VI din același act normativ, organul de inspecție fiscală neputând stabili aceeași creanță bugetară prin doua titluri de creanță diferite, emise unul în baza celuiilalt, ci numai prin unul singur, respectiv numai prin **Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală.**

Așa cum se stipulează la pct. 5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 972/13.06.2006, privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", **decizia de impunere reprezintă titlu de creanță, susceptibil de a fi contestată.**

De altfel în raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 05.06.2008, nu apare înscrisă posibilitatea de a fi contestat, temeiul legal, termenul de depunere al contestației și organul fiscal la care se depune contestația, element obligatoriu prevăzut de un act administrativ fiscal așa cum apare menționat la art. 43 lit.i din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 209, alin.1 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală :

"Contestațiile formulate împotriva **deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, [...] se soluționează după cum urmează [...] :

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal;[...]"

Art. 88 din același act normativ stabilește în mod expres și limitativ actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere astfel :

"Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adugata si deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;

d) procesele-verbale prevazute la art. 142 alin. (6) si art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere."

Față de cele de mai sus, se reține că raportul de inspecție fiscală nu se regăsește printre actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere prevăzute în mod expres și limitativ de Codul de procedura fiscală, astfel încât acesta să fie susceptibil de a fi contestat.

IN CONCLUZIE, luând în considerare faptul că impunerea contestatorului a fost efectuată printr-o decizie de impunere iar sub aspect procedural, potrivit art.2 alin.(3) din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală și în conformitate cu principiul disponibilității ce guvernează procesul civil, contribuabilul a stabilit cadrul procesual determinând limitele cererii sale, constând în raportul de inspecție fiscală, potrivit art.213 alin. (1) din același act normativ " [...] **Soluționarea contestației se face în limitele sesizării** ", organele de soluționare a contestației nu pot depăși limitele investirii date de petent.

Astfel, întrucât contestatorul nu a dat curs celor solicitate prin adresa nr. .... / .....2008, neprecizând dacă înțelege să conteste și decizia de impunere emisă în baza raportului de inspecție fiscală ce constituie titlu de creanță pentru sumele stabilite în sarcina sa, organul de soluționare este ținut de cererea contribuabilului, astfel cum a fost formulată, neputându-și depăși limitele investirii, deoarece obligația sa, potrivit competenței conferite de lege, este de a se pronunța numai cu privire la obiectul stabilit prin contestația formulată, în speță raportul de inspecție fiscală încheiat la data de .....2008.

Totodată, raportat la dispozițiile art.209, alin.1 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cum raportul de inspecție fiscală în cauză nu constituie titlu de creanță, respectiv decizie de impunere sau act administrativ fiscal asimilat deciziilor de impunere, așa cum apar definite în mod expres la art.88 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală, acesta nu este susceptibil de a fi contestat .

În aceste conditii, se reține că cercetarea fondului cauzei nu mai este posibilă, în acest sens fiind și dispozițiile art.213, alin.5 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează “ Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei “

Având în vedere situația de fapt și de drept prezentată, urmează ca organele de soluționare să se pronunțe în consecință respingând contestația așa cum a fost formulată, ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate mai sus în conținutul deciziei și în temeiul art.85 alin. 1 lit.b, art.88 , art. 109 alin.1 si alin 2, art.209 alin.(1) și art.213, alin. (1) si alin.(5) din Codul de Procedură fiscală aprobat de OG 92/2003 republicată se :

D E C I D E

Respingerea în totalitate a contestației formulată de **dl. M.D** împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de .....2008, **ca inadmisibilă.**

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni de la comunicare .

DIRECTOR EXECUTIV,